

*Priimtas Visuotiniame žurnalistų ir leidėjų susirinkime 2005 04 15,
Vilniuje*

- *Mes – žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai ir leidėjai – susirinkę į Visuotinį žurnalistų ir leidėjų organizacijų atstovų susirinkimą, paminėjus Lietuvos spaudos atgavimo šimtmetį,*
- *pripažindami, kad teisinga ir sąžininga žurnalistika galima tik tada, kai žurnalistas naudojasi įstatymais užtikrinta saviraiškos laisve;*
- *suvokdami visuomenės informavimo priemonių vaidmenį šiuolaikinėje visuomenėje bei atsakomybę už savo darbą;*
- *teigdami, kad didžiausias visuomenės informavimo priemonės turtas yra pasitikėjimas ja, kurį sukūrė ne tik dabartiniai žurnalistai ir leidėjai, bet ir ankstesnės kartos, skleidusios laisvą žodį;*
- *suprasdami, kad tokio pasitikėjimo pagrindas yra nepriklausomumas, teisingumas, nešališkumas;*
- *suvokdami, kad pagarba tiesai ir visuomenės teisei į tiesą yra svarbiausioji žurnalisto pareiga;*
- *siekdami stiprinti žurnalisto profesijos prestižą ir atsiribodami nuo tų viešosios informacijos rengėjų, kurie toleruoja nesąžiningą žurnalistiką ar negarbingos konkurencijos principus;*
- *jausdami profesinę pareigą ir atsakomybę už žodžio, informacijos laisvę kaip vieną svarbiausių demokratinės visuomenės institutų;*
- *tvirtiname šį Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksą ir įsipareigojame jo laikytis.*

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis.

Galimybė gauti ir skleisti informaciją, būdama viena iš pagrindinių žmogaus teisių, turi būti gerbiama, tačiau ją įgyvendinant privalu garantuoti visas kitas žmogaus teises ir laisves. Atsižvelgiant į šių žmogaus teisių sąveiką, būtina nuolat siekti jų teisingos pusiausvyros.

2 straipsnis.

Viešosios informacijos rengėjai informacijos neturi laikyti nei savo nuosavybe, nei preke. Informacijos laisvė nesuderinama su viešosios informacijos pirkimu už pinigus ar kitokį atlygį, jeigu skelbiant tokią informaciją nėra aiškiai nurodyta, kad tai reklama.

3 straipsnis.

Gerbdamas žmogaus teisę gauti teisingą informaciją, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi skelbti tikslias, teisingas žinias bei įvairias nuomones. Perteikdamas įvairias nuomones, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas negali skleisti nuomonių, kurios pažeistų teisę bei etiką.

4 straipsnis.

Žinios ir nuomonės turi būti aiškiai skiriamos. Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai privalo užtikrinti, kad nuomonė būtų reiškiamą sąžiningai ir etiškai, sąmoningai neiškreipiant faktų ar duomenų.

5 straipsnis.

Gerbdamas nuomonių įvairovę, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas pateikia kuo daugiau vienas nuo kito nepriklausomų asmenų nuomonių. Ypač tai būtina, kai viešojoje informacijoje atsiliepiama į aktualius, neaiškius ar konfliktinius gyvenimo klausimus.

6 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi kritiškai vertinti savo informacijos šaltinius, atidžiai ir rūpestingai tikrinti faktus, remtis keliais šaltiniais. Nesant galimybės patikrinti informacijos šaltinio patikimumą, apie tai turi būti nurodyta skelbiamoje informacijoje.

7 straipsnis.

Jeigu nėra galimybės tinkamai patikrinti skelbiamos informacijos tikrumą, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas gali skelbti šią informaciją tik tuo atveju, jei delsimas ją skelbti būtų žalingas visuomenei ir jei skelbiamoje informacijoje nurodoma, kad ji nėra patikrinta.

8 straipsnis.

Informacija turi būti renkama ir **skelbiama tik etiškai** ir teisėtais būdais.

9 straipsnis.

Prašydamas informacijos, žurnalistas turi prisistatyti savo pavardę, nurodyti redakciją ir pareigas, įspėti žmogų, kad jo žodžiai gali būti viešai paskelbti visuomenės informavimo priemonėse.

10 straipsnis.

Žurnalistas neprivalo derinti galutinį savo kūrinio variantą su informaciją suteikusių asmeniu, nebent tai prieštarautų žurnalisto ir informaciją suteikusių asmens išankstiniam susitarimui dėl rengiamos informacijos suderinimo prieš ją paskelbiant viešai.

11 straipsnis.

Norėdamas gauti informaciją, žurnalistas neturi informacijos šaltiniui daryti spaudimo ar siūlyti už ją atlyginti, taip pat piktnaudžiauti savo visuomeniniu statusu ir profesinėmis galimybėmis.

12 straipsnis.

Žurnalistas ir viešosios informacijos rengėjas, skelbdamas informaciją, kurią jam suteikė sukrėtimo, bejėgiškos būsenos paveiktas žmogus, privalo įsitikinti, ar jos paskelbimas nepažeis šių asmenų teisių, stengtis numatyti galimas neigiamas pasekmes šiam asmeniui.

13 straipsnis.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai privalo rūpintis vaikų gerove,

savo skelbiamojoje informacijoje nesukelti vaikams sielvarto ar baimės.

Vaikams pateikiami klausimai turi būti kruopščiai apgalvoti ir tinkami jų amžiui. Neleistina versti vaikus kalbėti apie tėvų santykius, šeimos gyvenimo būdą, konfliktus ir pan.

14 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi naudoti tiesioginiam citavimui garso ir vaizdo įrašymo priemonių, jeigu to nenori informaciją teikiantis privatus asmuo.

15 straipsnis.

Žurnalistui, viešosios informacijos rengėjui dera nurodyti, kas jam suteikė informaciją. Todėl jis turi gauti leidimą iš informaciją suteikusio asmens remtis jo vardu. Jeigu informacijos šaltinis prašo išlaikyti jo vardą paslapyje, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi teisės jo atskleisti. Tokiu atveju, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas prisiima teisinę ir moralinę atsakomybę dėl skelbiamos informacijos.

16 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas, pateikdamas informaciją, privalo atskirti informaciją, kurios paskelbimą iš tikrųjų pateisina visuomenės (viešas) interesas nuo informacijos, kuri tik tenkina smalsumą.

17 straipsnis.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai neturi skelbti informacijos, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai skatina daryti nusikaltimus, pažeisti viešąją tvarką, mėgdžioti agresyvų elgesį. Taip pat neturi būti skelbiama informacija kurioje propaguojamas ar patraukliai vaizduojamas rūkymas, girtavimas, narkotikų ar kitų kvaišalų vartojimas.

18 straipsnis.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai neturi propaguoti žmonių ar jų grupių antgamtinių, nerealių savybių, paranormalių reiškinių, išskyrus atvejus, kai tokia informacija pateikiama kaip pramoga arba įstatymais nedraudžiamo tyrimo objektas. Neturi būti sudaromas įspūdis, kad astrologai, chiromantai, parapsichologai, ekstrasensai, bioenergetikai gali duoti patikimų patarimų apie ateitį, sveikatą ar kt.

19 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi ištaisyti savo padarytas klaidas ir netikslumus, kurie gali įžeisti konkrečius asmenis, nelaukdamas, kol įžeistas asmuo prašys tai padaryti.

20 straipsnis.

Paaiškėjus, kad visuomenės informavimo priemonėje pateikta informacija yra klaidinga, būtina nedelsiant patikslinti arba paneigti klaidingus ar netikslus faktus toje pačioje visuomenės informavimo priemonėje, adekvačioje vietoje, tolygaus dydžio, tokia pat forma ir be

pašalinių viešosios informacijos rengėjo komentarų.

21 straipsnis.

Pateikdamas informaciją apie nusikalstamas veikas, nelaimingus atsitikimus ir kitokius atvejus, kai asmenims padaroma turtinė ar neturtinė žala, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo stengtis, kad tokia informacija nesukeltų nukentėjusiam ir nekaltam asmeniui papildomų išgyvenimų ir kančių.

22 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo vadovautis taisykle, kad kritikos ribos privataus asmens atžvilgiu yra daug siauresnės nei viešojo asmens atžvilgiu, todėl informuojant apie privatų asmenį, pirmenybę turi teikti privataus gyvenimo apsaugai, o apie viešą asmenį – visuomenės interesui.

Be to, kritikuojamam asmeniui visada turi būti suteikta atsakymo teisė, t.y. galimybė pasiteisinti, paaiškinti, paneigti klaidingą informaciją. Jeigu tokios galimybės nėra arba asmuo atsisako pasinaudoti atsakymo teise, būtina apie tai pranešti visuomenei.

23 straipsnis.

Žurnalistas turi būti profesionaliai pasirengęs. Taisyklinga kalba, kalbos kultūra – yra vienas svarbiausių žurnalisto profesinių reikalavimų.

II. ŽURNALISTŲ IR LEIDĖJŲ NEPRIKLAUSOMUMAS IR VEIKLOS SKAIDRUMAS

24 straipsnis.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai turi būti laisvi ir nepriklausomi.

Žurnalistai turi atsisakyti viešosios informacijos rengėjo ar jo vadovo užduoties, jeigu ši prieštarauja šalies įstatymams, žurnalisto etikai bei jo įsitikinimams.

25 straipsnis.

Vykdydamas savo veiklą žurnalistas neturi teisės prisiimti jokių kitų įsipareigojimų, išskyrus profesinius įsipareigojimus viešosios informacijos rengėjui.

26 straipsnis.

Žurnalistų solidarumas yra garbingumo požymis. Gindamiesi nuo neteisėto persekiojimo žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai turi būti solidarūs ir naudoti visas įmanomas teisėtas ir etiškas priemones.

27 straipsnis.

Žurnalistas neturi teisės priimti dovanų, mokamų kelionių, apmokamų atostogų ir kitokio įsiteikimo, kuris gali pakenkti jo nepriklausomumui. Žurnalistas kiekvienu atveju privalo pranešti visuomenei apie gautą bet kokią paramą, išskyrus viešosios informacijos rengėjo, su kuriuo žurnalistą sieja darbo ar kūrybiniai santykiai, mokamą atlyginimą ar

suteiktą paramą.

28 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi atsiriboti nuo bet kokių mėginimų jam įsiteikti apdovanojimais, privilegijomis ir pan.

29 straipsnis.

Žurnalistas ir viešosios informacijos rengėjas neturi naudoti turimos profesinės informacijos savo asmeniniams tikslams ir naudai.

30 straipsnis.

Visuomenės informavimo priemonėse turi būti aiškiai atskirta reklama (įskaitant ir politinę reklamą) nuo žurnalistų kūrinų. Žurnalistas turi teisę atsisakyti rengti reklaminę informaciją.

31 straipsnis.

Draudžiama reklamą pateikti kaip nešališką informaciją ar kitaip ją slėpti.

32 straipsnis.

Žurnalistas neturi reklamai naudoti savo vardo, atvaizdo ir balso, išskyrus tuos atvejus, kai tokia reklama siekiama humanitarinių tikslų.

33 straipsnis.

Žurnalistai, rengiantys informaciją apie įmones, kurių akcijų jie yra įsigiję, savo skelbiamoje informacijoje privalo atskleisti ryšius ir aplinkybes, kurios gali sumažinti rengiamos informacijos objektyvumą.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai bei jų šeimos nariai neturi teisės pasinaudoję viešosios informacijos rengėjo turima ir dar viešai nepaskelbta informacija pirkti ar parduoti vertybinių popierių, su kuriais yra susijusi turima informacija.

34 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas, pateikdamas informaciją rekomenduojančią arba siūlančią investavimo strategiją dėl vertybinių popierių ar jų emitento, įskaitant nuomonę dėl jų dabartinės ar būsimosios vertės, privalo atskleisti rekomendacijas teikiančių institucijų ryšius ir aplinkybes, kurios pagrįstai gali sumažinti informacijos objektyvumą, ypač tai pasakytina apie reikšmingus finansinius interesus dėl susijusių vertybinių popierių bei reikšmingus interesų konfliktus emitento atžvilgiu.

35 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas, paskelbdamas trečiosios šalies parengtos investavimo rekomendacijos santrauką, turi paminėti pradinę rekomendaciją ir nurodyti vietą, kur galima susipažinti su ja, jeigu ji viešai prieinama.

III. ASMENS GARBĖS, ORUMO, PRIVATUMO APSAUGA

36 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi skelbti žinių apie privatų žmogaus gyvenimą be jo sutikimo, nebent tos žinios būtų susijusios su viešuoju asmeniu ir yra svarbios visuomenei arba kai fiksuojama nusikalstama veika.

37 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo laikytis nekaltumo prezumpcijos. Žmogų kaltu gali pripažinti tik teismas įsiteisėjusiu sprendimu arba nuosprendžiu.

38 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi skelbti nepagrįstų, nepatikrintų, faktais neparemtų kaltinimų.

39 straipsnis.

Draudžiama skelbti ikiteisminio tyrimo metu surinktus duomenis, išskyrus atvejus, kai juos skelbti yra visuomenės (viešasis) interesas.

40 straipsnis.

Draudžiama skelbti įtariamojo padarius nusikalstamą veiką asmens duomenis, iš kurių būtų galima nustatyti įtariamojo tapatybę.

Jeigu visuomenės interesais būtina paskelbti įtariamojo padarius nusikaltimą, kaltinamojo, teisiamojo pavardę, o vėliau šis nusikaltimo faktas nebuvo įrodytas, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo nedelsdamas informuoti visuomenę apie tai, jog tas asmuo nekaltas.

41 straipsnis.

Draudžiama skelbti duomenis apie asmenį, nukentėjusį nuo nusikalstamos veikos, be to asmens sutikimo, o asmeniui žuvus – be jo artimųjų sutikimo. Šie duomenys gali būti skelbiami be asmens ar jo artimųjų sutikimo tik tais atvejais, kai nuo nusikalstamos veikos nukentėjo viešasis asmuo arba skelbti šiuos duomenis yra visuomenės (viešasis) interesas.

42 straipsnis.

Draudžiama skelbti nusikalstamos veikos liudininko asmens duomenis, pagal kuriuos galima nustatyti to asmens tapatybę.

43 straipsnis.

Nesant visuomenės (viešojo) intereso žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi skelbti skolininkų asmens duomenų, informacijos apie jų mokumą.

44 straipsnis.

Neturi būti viešai skelbiami duomenys tų privačių asmenų, kurie padarė pažeidimus ir už tai buvo nubausti lengvomis bausmėmis.

45 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi priminti apie seniai atliktą nusikalstamą veiką, už kurią žmogus jau atliko bausmę. Ši taisyklė netaikoma, jei šis žmogus ir toliau dirba darbą, kuris buvo susijęs su jo įvykdyta nusikalstama veika arba jeigu šis žmogus pretenduoja eiti visuomenėje reikšmingas pareigas.

46 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi skelbti žinių apie šeimyninius konfliktus, išimtyms gali būti taikomos tų asmenų atžvilgiu, kurie užima visuomenėje reikšmingas pareigas, pretenduoja jas užimti arba tokias žinias skelbti yra viešasis interesas.

47 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi piktnaudžiauti katastrofų, avarių, mirties, smurto ar agresijos vaizdais, kurie gali žėisti ten atvaizduojamų asmenų ar jų artimųjų jausmus bei skaitytojų ir (ar) žiūrovų jautrumą.

48 straipsnis.

Draudžiama skelbti informaciją apie asmenį, taip pat nufilmuotus ir nufotografuotus vaizdus su šiuo asmeniu, kai viešojoje informacijoje tas asmuo atvaizduojamas afekto būsenoje arba mirties akivaizdoje.

49 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas, gerbdamas asmens ir jo artimųjų privatumą, neturi minėti pavardžių ar kitokių šį asmenį (ypatingai nepilnametį) padedančių identifikuoti duomenų, susijusių su savižudybe ar bandymu nusižudyti.

Skelbdamas informaciją apie savižudybes ar bandymus nusižudyti, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi itin atsargiai nurodyti savižudybės ar bandymo nusižudyti motyvus bei aplinkybes, kad paskelbtoje informacijoje nebūtų skatinamas savižudiškas (suicidinis) elgesys visuomenėje. Skelbiant tokią informaciją, pageidautina pranešti apie esamą arba teikiamą psichologinę-socialinę pagalbą.

50 straipsnis.

Draudžiama skelbti patyrusio seksualinę agresiją asmens pavardę ar kitus duomenis, pagal kuriuos galima nustatyti to asmens tapatybę.

51 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi, siedamas su nusikalstama veika ir kitais teisės pažeidimais, skelbti nepilnamečio asmens duomenų, pagal kuriuos galima nustatyti jo asmens tapatybę, išskyrus atvejus, kai nepilnametis asmuo slapstosi nuo teisėsaugos institucijų ar teismo.

52 straipsnis.

Skelbiant asmeninio pobūdžio laiškus, privaloma gauti laiško autoriaus ir adresato sutikimą. Po šių asmenų mirties tokį sutikimą turi duoti jų sutuoktiniai, tėvai ar vaikai.

53 straipsnis.

Gerbdamas asmens teisę į privatų gyvenimą ir jo slaptumą, žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi skelbti informacijos apie asmens sveikatos būklę, gydymą, prognozes, taip pat kitos sveikatos informacijos be to asmens ar jo įstatyminių atstovų sutikimo. Tokia informacija gali būti skelbiama be asmens artimųjų sutikimo tik esant šių sąlygų visumai: kai kalbama apie viešąjį asmenį, kai skelbti šią informaciją yra viešasis interesas ir kai turima oficiali medicinos įstaigos išvada.

54 straipsnis.

Žurnalistui, viešosios informacijos rengėjui draudžiama žeminti ar šaipytis iš žmogaus pavardės, rasės, tautybės, etniškumo jo religinių įsitikinimų, amžiaus, lyties, seksualinės orientacijos, negalios ar fizinių trūkumų net tada, kai tas žmogus yra nusikaltęs. Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas taip pat neturi sieti įtariamo, kaltinamojo ar nusikaltusio asmens priklausymo tam tikrai tautinei, etninei ar socialinei grupei, jo seksualinės orientacijos su jo padarytu nusikaltimu bei tai pabrėžti.

55 straipsnis.

Žurnalistui, viešosios informacijos rengėjui bei leidėjui draudžiama tiesiogiai arba netiesiogiai skatinti ar kurstyti neapykantą (nesantaiką) žmonių grupei ar jai priklausančiam asmeniui 54 straipsnyje išvardintais pagrindais.

56 straipsnis.

Žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai neturi skelbti dirbtinai deformuotų nuotraukų montažų, neteisingų parašų po nuotraukomis, galinčių įžeisti jose pavaizduotus asmenis. Žurnalistai neturi skelbti garso ir vaizdo montažų, iškraipančių pasisakančiojo mintis ar jvykius. Ši nuostata netaikoma skelbiant karikatūras, šaržus ar humoristinius siužetus.

57 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo gerbti žmogaus teises ir laisves net ir tais atvejais, kai asmuo nežino ar nesuvokia savo teisių.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi piktnaudžiauti asmens silpnybėmis ir nebrandumu, nesuvokimu apie jo turimas teises ir laisves, skatinti asmenis atlikti žeminančius veiksmus ar poelgius, vaizduoti situacijoje, kurios pažeidžia žmogiškąjį orumą.

IV. PROFESINIS SOLIDARUMAS IR GARBINGA KONKURENCIJA

58 straipsnis.

Žurnalisto, viešosios informacijos rengėjo profesinė pareiga – ginti informacijos laisvę ir kitas demokratines vertybes.

59 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas, leidėjas, skelbdamas kritinius kūrinius, neturi suvedinėti asmeninių sąskaitų.

60 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas neturi trukdyti kolegai rinkti medžiagą, jeigu pastarojo veikla neprieštarauja teisei ir etikai.

61 straipsnis.

Žurnalistui, viešosios informacijos rengėjui draudžiama plagijuoti kito asmens sukurtą kūrinį.

62 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas turi nurodyti pirminį šaltinį, jei savo parengtoje viešojoje informacijoje jis pasinaudojo kito žurnalisto ar viešosios informacijos rengėjo parengta ar paskelbta informacija.

63 straipsnis.

Žurnalistas neturi rašyti už kitą asmenį, pasinaudoti kito realaus asmens vardu ar pasirašyti kito asmens sukurtą kūrinį.

64 straipsnis.

Jeigu žurnalistas siūlo tą patį autorinį kūrinį arba viešąją informaciją kelioms redakcijoms (viešosios informacijos rengėjams), jis turi apie tai jas įspėti.

V. ŽURNALISTŲ IR REDAKCIJOS (VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGĖJO) VADOVŲ ABIPUSIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

65 straipsnis.

Viešosios informacijos rengėjas privalo turėti vidaus tvarkos taisykles ir (ar) vidaus etikos kodeksą. Bent viename šių viešosios informacijos rengėjo patvirtintų dokumentų turi būti nustatytos žurnalistų teisės, pareigos, atsakomybė, tarnybiniai santykiai, taip pat žurnalisto apsauga nuo galimo jo teisių suvaržymo.

66 straipsnis.

Dėl žurnalisto autorinio kūrinio panaudojimo viešosios informacijos rengėjas su žurnalistu turėtų susitarti raštu. Jei viešosios informacijos rengėjas, panaudodamas žurnalisto autorinį kūrinį, su žurnalistu nesusitarė raštu, tai neatleidžia viešosios informacijos rengėjo nuo prievolės teisingai už tai atlyginti.

67 straipsnis.

Žurnalistas turi teisę atsisakyti autorystės ir nepasirašyti savo kūrinio, jeigu jo turinys redaguojant buvo iš esmės iškreiptas.

68 straipsnis.

Žurnalistas privalo saugoti viešosios informacijos rengėjo paslaptis, jei jos nėra susijusios su teisės ir etikos pažeidimais.

VI. ATSAKOMYBĖ UŽ ŽURNALISTŲ IR LEIDĖJŲ ETIKOS KODEKSO PAŽEIDIMUS

69 straipsnis.

Žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo laikytis šiame kodekse nustatytų profesinės etikos normų.

70 straipsnis.

Tokia žurnalisto veikla, kai pažeidžiamos šio kodekso nuostatos, yra pagrindas:

- 1) viešosios informacijos rengėjo administracijai tokiam žurnalistui taikyti drausminio poveikio priemones;**
- 2) profesiniam žurnalistų susivienijimui, tokį jam priklausantį žurnalistą pašalinti iš susivienijimo;**
- 3) suinteresuotiems asmenims ginti savo pažeistas teises;**
- 4) taikyti kitas įstatymų nustatytas sankcijas.**

71 straipsnis.

Tokia viešosios informacijos rengėjo veikla, kai pažeidinėja šio kodekso nuostatas, yra pagrindas:

- 1) Žurnalistų ir leidėjų etikos komisijai priskirti jį profesinės etikos nesilaikančių viešosios informacijos rengėjų kategorijai;**
- 2) suinteresuotiems asmenims ginti savo pažeistas teises;**
- 3) taikyti kitas įstatymų nustatytas sankcijas.**

72 straipsnis.

Šį kodeksą pažeidęs žurnalistas, viešosios informacijos rengėjas privalo paskelbti toje pačioje visuomenės informavimo priemonėje atitinkamą Žurnalistų ir leidėjų etikos komisijos sprendimą, o atskirais atvejais, kai būtina užtikrinti pagrindinių visuomenės informavimo principų laikymąsi – žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimo rezoliucinę dalį.

73 straipsnis.

Jei viešosios informacijos rengėjas per dvejus metus nuo šio kodekso patvirtinimo jo nepažeidė, Žurnalistų ir leidėjų etikos komisija tokiam viešosios informacijos rengėjui (ar jo padaliniiui) gali suteikti teisę naudoti šios komisijos įsteigtą ypatingą garbės žymenį arba tokią teisę panaikinti, kai viešosios informacijos rengėjas pažeidžia šį kodeksą.

74 straipsnis.

Žurnalistai ir viešosios informacijos rengėjai, saugodami savo profesinę garbę ir prestižą turi stiprinti savitvarką visuomenės informavimo srityje.

VII. ŠIO KODEKSO IR KITŲ PROFESINĖS VEIKLOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO SRITYJE KODEKSŲ SANTYKIS

75 straipsnis.

Šis kodeksas nedraudžia visuomenės informavimo veikloje vadovautis kitais profesinės etikos ir veiklos kodeksais (ypatingai viešosios informacijos rengėjo vidaus etikos kodeksais), kuriuose gali būti nustatyti detalesni ir griežtesni įsipareigojimai.

Tuo atveju, kai kituose kodeksuose nustatytos profesinės etikos